

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1277/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Папулић адвокат из ..., против туженог Друштва за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и истраживање и производњу природног гаса – „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, кога заступа Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1486/18 од 29.01.2021. године, у седници већа одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1486/18 од 29.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1486/18 од 29.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 216/17 од 18.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав Анекс број 15 уговора о раду број .. од 28.06.2006. године, број .., закључен 05.05.2014. године, у складу са којим је тужилац премештен на радно место „референт у служби ... (шифра ..)“, Одељење за дигитализацију архиве, Служба за дигитализацију архиве, Дирекција за управљање документима, Функција за организациона питања, и у складу са којим је тужиоцу утврђен новчани износ основне месечне бруто 1 зараде за пуно радно време и стандардни радни учинак у фиксном износу од 47.000,00 динара, као и захтев којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав члан 3. Анекса број 15 уговора о раду број .. од 28.06.2006. године, број .., закључен 05.05.2014. године, којим је тужиоцу утврђен новчани износ основне месечне бруто 1 зараде за пуно радно време и стандардни радни учинак у фиксном износу од 47.000,00 динара, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1486/18 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П1 216/17 од 18.01.2018. године у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено је да је ништав Анекс број 15 уговора о раду број .. од 28.06.2006. године, број .., закључен 05.05.2014. године, у складу са којим је тужилац премештен на радно место „референт у служби ... (шифра ...)“, Одељење за дигитализацију архиве, Служба за дигитализацију архиве, Дирекција за управљање документима, Функција за организациона питања и у складу са којим је тужиоцу утврђен новчани износ месечне бруто зараде за пуно радно време и стандардни радни учинак у фиксном износу од 47.000,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у преосталом делу става првог изреке и у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 336.800,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку и члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. У односу на посебну ревизију туженог, којом се побија правноснажна одлука у погледу оцене законитости анекса уговора о раду, не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, или уједначењем судске праксе у погледу примене члана 171. став 1. тачка 1. и 5. и члана 172. Закона о раду, који се односе на обавезе послодавца у поступку распоређивања запосленог и давања понуде за закључење анекса уговора о раду.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео дана 28.07.2014. године. Тужбени захтев се односи на поништај анекса уговора о раду којим је тужилац премештен на друго радно место.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању или престанку радног односа.

Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

У овом радном спору, побијано решење се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, из ког разлога ревизија туженог није дозвољена. Правно дејство ове норме искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**